

neder iaar har den telegraphiske Correspon-
 dance været dobbelt saa stor som i de tilsva-
 rende Maaneder i forrige Aar, og en Forøgelse
 af Correspondancen har fundet Sted over hele
 Telegraphnettet. Villighed taler saaledes for,
 at man kommer disse Mænd til Hjælp, der,
 som af den ærede Ordfører bemærket, ikke have
 den Embedsmænd iøvrigt tillagte Hjælp, enten i
 Form af midlertidig Understøttelse eller Sæd-
 tillæg. Det er en Selsfølge, at jeg heller ikke
 vil finde mig foranlediget til at give Følf,
 som nylig ere ansatte i Telegraphvæsenets
 Tjeneste, noget Tillæg, og jeg er i alt Fald
 enig med den ærede Ordfører i, at den Be-
 villing, her ligger for, ikke kan anses for at
 være en Antydning af, at Begyndelsesgagen,
 som den for Tiden er, er for lille. — Det af
 mig under Nr. 63 stillede Vædringsforslag
 gaaer, som af den ærede Ordfører bemærket,
 ud paa at tage hele Specialiteten af den Deel
 af Skatteberegningen, der angaaer de i Konge-
 riget incorporatede Districter, ud af Foven, væ-
 sentlig fordi den ikke længer svarer til de
 Forhold, der ville indtræde med Begyndelsen
 af det nye Finantsaar, idet den af Rigsdagen
 vedtagne Lov om Skylsætningens Indførelse
 træder i Kraft fra 1ste April 1867, og det altsaa
 ikke vil være muligt at fastholde disse Conti, som
 ere opførte i Paragraphen. Det har heller ikke
 været mig muligt at remplacere dem ved at
 fordele de Skatter, der komme ind paa andre
 tilsvarende Conti vedrørende Kongeriget, fordi
 Matriculsberegningen endnu ikke er ganske
 færdig, saaledes at der med Bestemthed kunde
 foretages nogen Beregning, men jeg maa an-
 tage, at det er tilstrækkeligt, naar blot Sum-
 men, der er den samme, som tidligere har
 været opført i Forslaget, fastholdes. Det er
 mig meget kjært ved mit Vædringsforslag un-
 der Nr. 55 at kunne imødekomme ikke blot
 det ærede Udvalg, men ogsaa det høie Thing,
 der ved 2den Behandling udvoterede 2,250 Rb.
 af mit Gagebudget, rigtignok med den Til-
 kjendegivelse, at man vilde være villig til at
 tage et Forslag af mig under Overveielse,
 naar det kom frem ved 3die Behandling.
 Efter dette Forslag vil jeg kunne nøies med
 1,000 Rb., dog — det finder jeg mig foran-
 lediget til at tilføie, navnlig i Henhold til

den Discussion, der fandt Sted ved 2den Be-
 handling — kun naar jeg har frie Hænder til
 at foretage Besparelse og Omfordeling baade
 af Personalet og Arbeidet, hvor jeg vil i Fi-
 nantsministeriet, og ikke skal indskrænkes til
 Statsgjældscontoiret alene. En saadan Ind-
 skrænkning ligger aabenbart ikke i Voteringen,
 men da det var derom, at Striden væsentligt
 dreiede sig ved 2den Behandling, har jeg fun-
 det det rigtigt at udtale dette. — Jeg kan ikke
 vide, om det ærede Mindretal skulde være til-
 bøjeligt til at tage sit Forslag under Nr. 56
 tilbage. Jeg skal henholde mig til den første
 Deel af hans Ytringer, hvorefter han ikke
 vilde komme tilbage til den Discussion, der
 fandt Sted ved 2den Behandling, og efter
 hvilken Thinget forkastede det daværende Væ-
 dringsforslag om at foretage en Nedfattelse i
 disse 3,000 Rb. Jeg skal gjentage, hvad jeg
 dengang tillob mig at sige, at jeg ikke, naar
 man nægter mig disse 1,000 Rb., tør paatage
 mig Ansvaret for at komme à jour med Re-
 visionen, saaledes at den indførte Forandring
 i Regnskabsaflæggelsen kan være fuldstændig
 gennemført ved det nu begyndte Finantsaars
 Udløb, hvilket hidtil har været Meningen. Jeg
 skal derfor tilraade og meget anbefale det ærede
 Thing ikke at vedtage dette Mindretalsforslag,
 saafremt jeg ikke maatte have den Glæde, at
 det ærede Medlem skulde finde sig foranlediget
 til at tage det tilbage. — Jeg skal ligeledes føie
 min Anbefaling til Ordføreren om at komme
 Ribbe Kjøbstad til Hjælp. Det behøver ikke
 nogen lang Udvikling, at denne By har lidt
 ganske overordentligt ved de Begivenheder, der
 senest have hjemstøgt vort Fædreland, og Føl-
 gerne deraf vise sig derovre ikke blot i en
 fremherskende Næringsløshed, men ogsaa i ikke
 saa Faldlitter, og i det Hele i Fattigfattens
 Stigning, kort sagt, i en Tilbagegang i alle
 mulige Retninger, saa at det turde være baade
 billigt og rigtigt i rette Tid at komme denne
 Commune til Hjælp. Det er en Selsfølge, at,
 forsaavidt Forholdene maatte forandre sig, vil
 der naturligviis heller ikke skee Forslag fra
 min Side om fremdeles at fortsætte med Bi-
 draget i Lighed med det Exempel, som den
 ærede Ordfører ansførte fra Helsingør i sin Tid.
 — Hvad endelig de under Nr. 61 og 62 stillede